

ХРОНІКА ДРУГОГО ПІВРІЧЧЯ 2015 РОКУ

19 вересня 2015 року відбулося спільне засідання Українського лікарського товариства у Львові, Лікарської комісії Наукового товариства імені Тараса Шевченка та Асоціації хірургів Львівщини присвячене 85-річчю від дня народження видатного українського вченого, знаменитого хірурга, ректора Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького на протязі 1981—1998 років, академіка Михайла Петровича Павловського. Воно відбулось у лекційній аудиторії кафедри хірургії №1 ЛНМУ, якою він керував у 1976—2013 роках.

У вщерть заповненій залі були численні колеги М. Павловського, його учні, адже він підготував майже пів сотні кандидатів і майже 20 докторів наук. Засідання вступним словом розпочав один із його учнів — завідувач цієї кафедри, доктор медичних наук, професор Олексій Лукавський.

Про життєвий та творчий шлях свого вчителя — вченого, хірурга, патріота України детально розповіла доктор медичних наук, професор кафедри Ніна Бойко. Вона відзначила, що Михайлом Павловським було виконано більше 20 тисяч операцій, написано сотні фундаментальних наукових праць, досягнуто значних висот у розвитку медичної науки, за що він був двічі удостоєний Державної премії у галузі науки та техніки, багатьох державних та міжнародних відзнак. Очолюючи вуз в часи тоталітарного режиму, Михайло Петрович, як справжній інтелігент-патріот, завжди старався займати проукраїнські позиції.

Однокурсник М. Павловського доктор медичних наук, професор Олександр Кіцера, дружба яких розпочалась на студентській лаві у далекому повоєнному 1948 році, тепло охарактеризував свого товариша „без титулів та звань“. Зокрема, було відзначено, що в часі посилених переслідувань після вбивства Я. Галана у 1949 році, Павловський, як комсорг курсу немало приклався до того, що їхніх однокурсників практично оминули репресії. Промовець згадав, як в часи войовничого атеїзму вони відзначали Різдво та Великдень, як надзвичайно комунікабельний М. Павловський був душею товариських зустрічей, захоплювався колекціонуванням, все життя вивчав історію медицини. Ще у 1990 році він, як ректор Львівсько-

го державного медичного інституту, дозволив провести урочистості, присвячені митрополитові Андрею Шептицькому, дуже тішився знайомством із Владикою ка-такомбної УГКЦ Володимиром Стернюком.

Давній товариш Михайла Павловського відомий вчений-онколог доктор медичних наук, професор Борис Білинський, охарактеризував його, як зразок тієї еволюції, яку у другій половині ХХ століття відбулась із місцевою інтелігенцією. На протязі майже 60 років їхні життєві та професійні дороги йшли паралельно, хоча М. Павловський був учнем такого світила хірургії, як професор Георгій Караванов, а Б. Білинський — вихованець не менш відомого вченого Гаврила Ковтуновича. М. Павловський був першим ректором Львівського медінституту із „місцевих“, а Б. Білинський майже 20 років працював разом із ним в ректораті. Михайло Петрович був надзвичайно душевною людиною, емоційною, сентиментальною — не раз, усвідомлюючи своє безсилля перед хворобою пацієнта, витирив сльози. „Мені його дуже бракує, як доброго друга“ — сказав на закінчення своїх спогадів Б. Білинський.

Багаторічний керівник Львівської обласної клінічної лікарні, яка була основою навчальною клінічною базою медичного інституту, кандидат медичних наук, доцент Борис Кривко поділився своїми спогадами про співпрацю із Михайлом Павловським, як ректором вузу. Він відзначив, що ректор М. Павловський, попри всю свою надзвичайну занятість, прекрасно розумів проблеми практичної медицини, з ним було легко вирішувати їх. „Я до теперішнього часу зберігаю якнайкращі спогади про це“, — сказав Б. Кривко.

Лікар-гематолог Валентина Орел — дочка професора Георгія Караванова, у своїх спогадах відзначила, що своєю величезною любов'ю до науки Михайло Павловський надихав оточуючих і залишив їм цей потяг на пізнання глибин медицини на все життя.

У виступі лікаря-офтальмолога, багаторічної репресованої Галини Гудзь Михайло Павловський постав, як людина, що готова завжди допомогти кожному, хто звертається до неї. Вона розповіла про свої життєві перипетії після повернення із заслання, про його велику доброту та доброзичливість. Присутні тепло сприйняли вірш Г. Гудзь, присвячений М. Павловському.

Доктор медичних наук В. Коломійцев, кандидат медичних наук Р. Вацеба та доктор В. Жемела представили увазі присутніх доповідь про досвід клініки в мініінвазивному лікуванні жовчекам'яної хвороби та її ускладнень. Цей науковий напрям був одним із численних дітищ наукових розпрацювань академіка Михайла Павловського.

Голова УЛТ доктор медичних наук Андрій Базилевич запросив присутніх відвідати меморіальну виставку присвячену 85-річчю від дня народження Михайла Павловського, яка розгорнута у приміщенні Музею історії медицини Галичини ім.М.Панчишина.

На протязі свого життя Михайлові Павловському доводилось переносити нелегкі життєві випробування. Цьому присвячено вірш, який увійшов до поетичної збірки З. Масного „Три береги“ (2003 р.).

Михайлові Павловському

*Ти бачив різні рани у житті,
А сам отримав найстрашнішу рану –
Від людської невдячності та підлоти,
Ту, на яку нема ніякого бальзаму.*

*Але згадай: Спасителя розп'яли,
І відкупив гріхи Він наші на хресті.
І ти, зціпивши зуби, підеш далі,
Ти мусиш йти й добро творить в житті.*

*Бо ти Цілитель є, бо ти – Учитель,
Що людям себе щиро віддає.
Коли таких, як ти, не стане в світі,
Тоді уже всьому кінець прийде!*

15 жовтня 2015 року о 16.00 год. з нагоди свята Захисника України відбулося спільне засідання Лікарської комісії Наукового товариства ім. Шевченка, Військово-медичного клінічного центру Західного регіону і Українського Лікарського Товариства. Засідання провів заступник голови Лікарської комісії д.м.н., професор Ю. Кияк. Програму засідання підготував д.м.н., професор, завідувач кафедри травматології та ортопедії І. Трутяк. Доповідали: Головний хірург Західного регіону, Заслужений лікар України,

голова Асоціації нейрохірургів Львівської області, полковник медичної служби І. Богдан та провідні спеціалісти військового мобільного госпіталю №66 майор медичної служби А. Медвідь, начальник реабілітаційного відділення Військово-медичного клінічного центру Західного регіону Р. Данилків. Теми

доповідей присвячені досвіду роботи Військово-медичного клінічного центру Західного регіону (м. Львів), військового мобільного госпіталю №66 в умовах бойових дій, особливостям сучасної бойової травми та відділу реабілітації поранених.

Д-р Андрій Медвідь розповів про об'єм та специфіку надання медичної допомоги у 66 Військовому мобільному госпіталі. Лише за лютий-липень 2015 року було проліковано 3032 пацієнти, проведено 1177 хірургічних втручань! Доктор зі сумом повідомив, що післяопераційна летальність склала 1,2% (14 пацієнтів). Враховуючи умови, в яких доводиться працювати нашим військовим лікарям, фаховість їх заслуговує найвищої оцінки. Адже, місцями дислокації мобільних груп госпіталю є найгарячіші точки проведення АТО в Донецькій області: м. Красноармійськ, м. Селідове, м. Курахово, м. Авдіївка, м. Маріуполь. 1325 пацієнтів евакуйовано для подальшого лікування. Д-р Ростислав Данилків поділився досвідом роботи реабілітаційного відділення Військово-медичного клінічного центру За-

хідного регіону у м. Львові, який сьогодні завдяки, найперше, волонтерам, небайдужим громадянам України, надає повноцінну допомогу військовослужбовцям, потребуючим тривалої реабілітації, допомогу на рівні провідних європейських реабілітаційних клінік. Особливо

зворушливо було почути про історії повернення до повноцінного (наскільки це можливо) життя наших юних воїнів-героїв. У завершальному виступі д-р Іван Богдан розповів про унікальні лікувальні техніки, які застосовуються для поранених військовослужбовців, а також комплексний підхід у проведенні спеціалізованого лікування та реабілітації у Військово-медичному клінічному центрі Західного регіону.

*Зиновій МАСНИЙ,
Олена АДАМОВИЧ*